

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย และข้อ เสนอแนะ

วัตถุประสงค์ในการวิจัย

เพื่อศึกษาผลการปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่ม ตามแนวของโรเจอร์ส ต่อการลดความวิตกกังวลของผู้ป่วยโรคหัวใจ ขณะรักษาในโรงพยาบาล

สมมติฐานในการวิจัย

ความวิตกกังวลของผู้ป่วยโรคหัวใจ ขณะรักษาในโรงพยาบาลจะลดลง จาก เข้าร่วมกลุ่มการปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่ม

วิธีดำเนินการวิจัย

1. กลุ่มตัวอย่าง กลุ่มตัวอย่างในการวิจัย เป็นผู้ป่วยโรคหัวใจที่เข้ารับการรักษาในโรงพยาบาลโรคทรวงอก จังหวัดนนทบุรี ที่แผนกอายุรกรรมเฉพาะโรคหัวใจ จำนวน 8 คน โดยเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) ซึ่งมีคุณสมบัติดังต่อไปนี้

1.1 แพทย์วินิจฉัยว่าเป็นผู้ป่วยโรคหัวใจ และรับ เข้ารักษาในโรงพยาบาล

1.2 มีอายุระหว่าง 30-55 ปี

1.3 สามารถช่วยเหลือตนเองได้พอสมควร

1.4 มีการศึกษาระดับประถมศึกษาขึ้นไป

1.5 สมิครใจ เข้าร่วมกลุ่มการทดลอง

1.6 แพทย์ผู้ดูแลพิจารณาและอนุญาตให้ เข้าร่วมการทดลอง

กลุ่มตัวอย่างได้ทำแบบวัดความวิตกกังวล ต่อสภาพการณ์ของสปีล เบอร์เกอร์ (State-Trait Anxiety Inventory Form X-I) ซึ่งได้คะแนนอยู่ระหว่าง 45-73 คะแนน จากคะแนนเต็ม 80 คะแนน

2. การออกแบบการวิจัย ผู้วิจัยใช้การทดลองแบบวิจัยชนิดกลุ่มเดียว แบบวัดผลก่อนและหลังการทดลอง (One Group Pretest - Posttest Design)

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย แบบวัดความวิตกกังวล STAI (State-Trait Anxiety Inventory Form X-I) ของสปิล เบอร์เกอร์ (Spielberger)

4. วิธีการดำเนินการ

4.1 ผู้วิจัยนำแบบวัดความวิตกกังวล STAI Form X-I ฉบับภาษาไทย (รายละเอียดแบบวัดอยู่ภาคผนวก) ไปทดลองใช้กับผู้ป่วยโรคหัวใจขณะรับการรักษาในโรงพยาบาลวชิระ โรงพยาบาลกลาง โรงพยาบาลโรคทรวงอก รวมทั้งสิ้น 50 คน นำผลที่ได้มาวิเคราะห์ค่าความเที่ยง ด้วยวิธีหาค่าคงที่ภายใน (Internal Consistency) โดยใช้สูตร สัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ของครอนบาค ได้ค่าความเที่ยง 0.91

4.2 ผู้วิจัยคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง ตามคุณสมบัติที่กำหนดไว้ได้จำนวน 8 คน เป็นผู้ป่วยหญิง 5 คน ผู้ป่วยชาย 3 คน ให้ทำแบบวัดความวิตกกังวลต่อสภาพการณ์ (Pretest) ซึ่งได้คะแนนอยู่ระหว่าง 45-73 คะแนน จากคะแนนเต็ม 80 คะแนน

4.3 กลุ่มทดลองได้เข้าร่วม การปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่ม ตามแนวของโรเจอร์ส โดยใช้เวลาต่อเนื่องกัน 8 วัน วันละ 2 1/2 ชั่วโมง รวม 20 ชั่วโมง

4.4 วัดความวิตกกังวลของกลุ่มทดลอง ด้วยแบบวัดชุดเดิมที่ทำ Pretest วัดทันทีที่เสร็จสิ้นการเข้าร่วมกลุ่ม เพื่อประเมินผลการเข้ากลุ่มในครั้งนี้หลังการทดลอง (Post test)

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำคะแนนแบบวัดความวิตกกังวลของกลุ่มทดลอง ที่ได้จากการทดสอบครั้งก่อน และครั้งหลังการทดลอง มาทดสอบความมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยใช้การทดสอบ t-test

ผลการวิจัย

ผลการวิจัยปรากฏว่า ความวิตกกังวลของผู้ป่วยโรคหัวใจขณะรับการรักษาในโรงพยาบาล ที่ได้รับการปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่ม ลดลงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แสดงให้เห็นว่า การปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่ม ตามแนวของโรเจอร์ส สามารถช่วยลดความวิตกกังวล ของผู้ป่วยโรคหัวใจขณะรับการรักษาในโรงพยาบาลได้

ข้อเสนอแนะ

1. ควรได้มีการศึกษาผลระยะยาว ของการปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มที่มีผลต่อความวิตกกังวลของผู้ป่วยโรคหัวใจ ถึงประสิทธิภาพของกลุ่มการปรึกษาเชิงจิตวิทยาหลัง เข้ากลุ่มแล้ว 3 เดือน 6 เดือน หรือ 1 ปี เพื่อจะ ได้ศึกษาว่ามีการ เปลี่ยนแปลง เกิดขึ้นต่อไปหรือไม่

2. ควรให้มีการปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่ม เพื่อลดความวิตกกังวลในกลุ่มผู้ป่วย เรื้อรังต่าง ๆ ในโรงพยาบาล หรือ ระยะฟื้นฟูก่อนกลับบ้าน เพื่อ เป็นการช่วยให้ผู้ป่วยสามารถปรับตัวต่อสภาพการ เจ็บป่วยและการดำรงชีวิตประจำวันได้อย่างถูกต้อง เหมาะสม